

စောင့်နေကြသူများ

စာရေးသူ - ~ မိုးစွေ ~

" စောင့်နေကြသူများ "

ဇာတ်လမ်း / စာရေးသူ - " မိုးစွေ " (ဖြစ်ရပ်မှန်)

(၈ - ဆုံး)

ကျွန်မချစ်တဲ့ မိသားစု ... ဖေဖေ၊ မေမေ . ကျွန်မချစ်တဲ့ မောင် ... အချစ်ဆုံး သားလေး ... အားလုံး ကျွန်မ နားမှာ ဝိုင်းလို့ ... သူတို့ မျက်နှာတွေက နွေအပူထက် ကျွန်မရင်ကို လောင်မြိုက် သွားစေတယ် ... ကျွန်မဘေးမှာ လည်း ကျွန်မ ချစ်တဲ့ သူငယ်ချင်း ဆရာမတွေ ... ကျွန်မတို့ဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြတာလဲ ... ကျွန်မဘဝမှာ အခုလို အဖြစ်အပျက်မျိုး ကြုံရလိမ့်မယ်လို့ ဘယ်တုန်းကမှ မတွေးထားမိခဲ့ဘူး ... ကျွန်မသူငယ်ချင်းတွေလည်း ကျွန်မလိုပဲ နေကြမှာ ပါ ... ဒါပေမဲ့ ဒီအဖြစ်ဆိုးကြီးကို ကျွန်မတို့ တကယ် ကြုံခဲ့ကြရတယ် ရှောင်လွှဲ လို့ မရတဲ့ ကံတရားလေးလား ... မကောင်း ဆိုးဝါးတွေရဲ့ ရုပ်ညံ့တဲ့ လှည့်စားမှု တွေ ကြောင့်လား ... ။

" ကလင် ကလင် ကလင် "

ကျောင်းဆင်း ခေါင်းလောင်းသံနဲ့ အတူ ကျောင်းသား တစ်ချို့ရဲ့ အောင်ပွဲခံတဲ့ အော်သံ တစ်ချို့က ကျောင်းကြီး တစ်ခုလုံးကို ဖုံးလွှမ်းသွားခဲ့တယ် ၊ ဆရာမတွေက ကိုယ့်အတန်းကို ကိုယ်ဦးဆောင်ပြီး ကျောင်းသားတွေကို ကျောင်းပေါက်ဝ အထိ တန်းစီပြီး လိုက်ခဲ့စေတယ်၊

ကျောင်းသားတွေ မျက်နှာမှာ တော့ ကျောင်းပိတ်ရက်ရှည် နွေရာသီ ရောက်တော့မှာ မို့ ပြုံးလို့ ရှင်လို့ ၊ ရာသီဥတုကလည်း နွေရာသီကို ဦးခိုက်စပြုနေပြီ ...။

"နွယ် ... နင်ငါတို့ နဲ့ ဘုရားဖူး လိုက်မှာ မို့လား ... "

အတန်းချင်း ကပ်လျက် သက်တူရွယ်တူ သူငယ်ချင်း အတန်းပိုင် ဆရာမ တစ်ယောက်က လာခေါ်လို့ ဆရာမ နွယ်လေး အတန်းသား က လေးတွေဆီ ရောက်နေတဲ့ စိတ်လေး ပျောက်သွားပြီး သူငယ်ချင်းဘက် လှည့်လိုက်မိတယ် ...။

" ဟိုလေ ... အင်း ... အဲ ... ငါ ... ငါ ... ငါ "

"အင်းတွေ အဲတွေ လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ နွယ်ရေ ညည်းမလိုက်ဘူးဆို ကျောင်းမှာ တစ်ယောက်တည်း အချိန်ပို ဆင်းခိုင်းဖို့ ငါတို့ တွေ ဆရာမ ကြီးကို ဝိုင်းချွန်မှာ နော်" စကားသံ ကြားတဲ့ ဘက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက် တော့ သူနဲ့ ပညာရေး ကောလိပ်က အတူတူ ဆင်း လာပြီး တစ်ကျောင်း တည်း ကျတဲ့ သူငယ်ချင်း ဆရာမ ဖြူသွယ် ... "ဟာ ... နင်တို့ ကလည်း ဟာ ... ငါတကယ် လိုက်ချင်ပါတယ် ... ဒါပေမဲ့ ..."

" ဟိတ် ... ဒါပေမဲ့တွေ ဘာတွေ လုပ်မနေစမ်းပါနဲ့ အသဲရာ ... လိုက်ချင်တယ် ဆိုရင် ပြီးပြီပေါ့ ... မဟုတ်ဘူး လား ... ပြော ... ကဲ ..." နောက်ထပ် သူငယ်ချင်း ဆရာမ တစ်ယောက်က ဝင်ပြောနေတာမို့ နွယ် လေး တစ်ယောက် ဘယ်လိုမှ ညည်းဆန် နိုင်စွမ်း မရှိတော့ ... ခေါင်း လေးကို လေးလေးတွဲတွဲ ငြိမ်ပြလိုက်ယုံပေါ့ ...။

"နွယ် ... သွားသင့်တာပေါ့ ... မောင်တို့ က ဘာမှ မဖြစ်ဘူး ဘယ် လောက် ကြာမှာ မို့လို့ လဲ ... နွယ်သွားတုန်း ... တို့ သားအဖလည်း မြို့ ထဲမှာ လျှောက်ကဲ နေမှာ ပေါ့ ... ဘာဖြစ်လဲ ...ဟား ဟား"

အချစ်ဆုံး မောင့်ဆီက ဒီလိုကြားရမယ် ဆိုတာ နွယ်ကြိုသိ ပြီးသား ပါ။ မောင်က ပျော်ပျော် နေတတ်တယ်။ မိန်းမကို အမြဲအလို လိုက်တတ် တဲ့ သူမို့ နွယ်ဘာလုပ်လုပ် ခွင့်မပြုတာ မရှိဘူး ... အရမ်းနားလည်၊ အရမ်း ချစ်တတ်တဲ့ သူလေ။

"မိန်းမကို စိတ်ချတယ်ပေါ့လေ ... ပြောစမ်း ပြောစမ်း ... ဘယ်ကောင်မလေးဆီ သဝေထိုးမလို့ လဲ ..."

ထုံးစံအတိုင်း မိန်းမတို့ မူမပျက် တစ်ချက်လောက် စကား နာထိုးပြီး နွယ်လေး ရစ်ကြည့် လိုက်တယ်။

"အမလေး အချစ်ရာ ... နွယ်ရယ် ... မင်းလို့ ချစ်စရာ ကောင်းတဲ့ ဇနီးလေးနဲ့ ဟော့ဟိုက မျောက်လောင်း လေးကို မောင်ပိုင် ထားပြီးပြီးပဲ ... ဘယ်တွေ့ကိုများ သဝေ ထိုးရဦး မှာ လဲကွာ ... မယုံဘူးလား ... မယုံရင်ကဲ"

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ မောင်က ရင်ထဲ ဆွဲသွင်း လိုက်တဲ့ အခါ နွယ်တစ်ယောက် မောင်နဲ့ စတွေ့စက ရင်ခုန်သံ အတိုင်း ထပ်တူညီတဲ့ ရင်ခုန်နှုန်း တွေနဲ့ အချစ်စိတ်တွေ ပျံ့နေဆဲပဲ။ အခုထိ မောင့်အပေါ် တစ်စက်လေးမှ အချစ် မလျော့ ခဲ့သူမို့လေ ...

"လွတ်ပါ မောင်ရယ် ... ဟိုမှာ ကလေး ရှိတယ် ကလေးရှေ့မှာ မြင်မကောင်းပါဘူး မောင်ရယ်..."

"ဝါး ... ဒီည စောစော အိပ်ချင်တယ်ကွာ ..."

မျက်စိ လှမ်းပစ်ပြတဲ့ မောင့်ကို နွဲ့ဆိုးဆိုး နေကျ နွယ်တစ်ယောက် မျက်စောင်း လှလှလေး လှမ်းထိုးရင်း တစ်ချက် ပြီးလိုက်မိတယ် ... အဲဒီညလိုမျိုးပဲ ... နောင်ညတိုင်းလည်း လှပ လိမ့်မယ်လို့ နွယ်ထင်မှတ် ခဲ့

ရယ်သံ တစ်ချို့ကြောင့် မှေးခနဲ အိပ်ပျော် သွားရာက နွယ်လန့် နိုး သွားတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်က မှောင်မဲလို့ ...။ အဝေးပြေး လမ်းတစ်လျှောက်လုံး နွယ်တို့ ကားလေး တစ်စီးတည်း ထီးထီးကြီး သွားနေသလိုမျိုး ...။ လမ်းမကြီး ဘေးတစ်ဖက် စီမှာ လည်း လယ်ကွင်း ကျယ်ကြီးတွေ ... ပြီးတော့ အမှောင်အတိ ဝန်းရံနေတယ်။ ကားပေါ်မှာ ဖွင့်ပြထားတဲ့ ဟာ သ ဇာတ်လမ်းကို ကြည့်ပြီး ဘေးခုံမှာ ထိုင်နေသူ သူငယ်ချင်းက တခစ်ခစ် ရယ်နေတယ်။ တစ်ချို့က နွယ်လိုပဲ အိပ်ငိုက်ရင်း လန့်နိုး လာသူနဲ့ တစ်ချို့က နားကြပ်လေး တပ်လို့ သူ့ဖီးလ်လေးနဲ့ သူ သီချင်းလေး နားထောင်ရင်း ငြိမ့်လို့ ...။ နွယ်လည်း တီဗွီကို တစ်ချက် လှမ်းကြည့် လိုက်တယ် နွယ်ကြည့်လေ့ မရှိတဲ့ စိတ်မဝင် စားစရာ မြန်မာ ဟာသ ကားမို့ ဘေးလွယ်အိတ်ထဲက ဖုန်းလေးကို အသာထုတ် လိုက်မိတယ်။ ဖုန်းထဲက Music ထဲကို ဝင်ပြီး ကြည့်တော့ အပေါ်မှာ မြန်မာလို ရေးထားတဲ့ တရားတော်တွေ တန်းစီ ပြီးရှိနေတယ်။ ခါတိုင်းဆို တရားနာပြီး အိပ်တတ်ပေမယ့် အခုတော့ စိတ်ပြေ လက်ပျောက် ဆိုပြီး Lady Antebellumရဲ့ Co untry သီချင်း အေးအေး လေးတွေကို ဖွင့်လိုက်ရင်း နားကြပ်လေး တပ်ထား လိုက်တယ် ... ခံစားချက်လေး ထည့်ရင်း မျက်စိလေး မှိတ်ထား မိလိုက်တယ် ...

ပထမဆုံး လာတဲ့ သီချင်းလေးက Need you now တဲ့ ... ခွဲမသွားဖူးတာ ကြာပြီမို့ မနေ့ညက မောင့်မျက်နှာလေး မောင့်ရင်ခွင် နွေးနွေးလေးနဲ့ ချစ်စရာ သားလေး မျက်နှာကို ပြန်မြင်ပြီး လွမ်းမိလာသလို နှလုံးသားကလည်း သံချောင်းခေါက်လို့ ... တဖြည်းဖြည်း ... သီချင်းနဲ့ အတူ လွင့်မျော သွားရင်း အိပ်ပျော် သွားခဲ့တော့တယ် ။ အထိအတွေ့ တစ်ခုကြောင့် ရုတ်တရက် လန့်နိုး သွားပြန်တယ်

"ထထ နွယ် ... ငါတို့ ညစာ ဆင်းစားတော့မယ့် ... အပေါ့အပါး သွားရအောင် လာ လာ ... ကားလည်း ရပ်နေပြီ"

အဝေးပြေးလမ်းမှာ တော်တော်လေး ညစ်ပတ်တဲ့ အိမ်သာနဲ့ နံချာ လွန်းတဲ့ အစားအသောက် တစ်ချို့သာရတဲ့ ဆိုင်လေးမှာ နွယ်တို့ ခဏ နားပြီးတော့ ကားပေါ် ပြန်တတ် ဖြစ်တယ်။ ကားပေါ် ရောက်တော့ နွယ် စိတ်ထဲ အလိုလို လေးနေမိတယ်။ ဘာကြောင့်ရယ် ဆိုတာ သေသေချာချာ မပြောတတ်ပေမယ့် အလာတုန်း ကလိုမျိုး လွတ်လပ်တဲ့ ပျော်ရွှင်မှုမျိုး ခရီးသွား ရသမျိုးကို မခံစား မိရတော့ဘူး။ ခုနက သွားခဲ့ တဲ့ အိမ်သာကြောင့် ပျို့အံချင် စိတ်က လှုံ့ဆော် တာကြောင့်လိုပဲ နွယ် လေး မှတ်ယူ လိုက်ပြီး ကားပေါ် ပြန်တတ် လာခဲ့ လိုက်တယ်။ နွယ်လေး က ကားပေါ်မှာ အရင်ဆုံး တက်ထိုင် နေသူလေ။ သက်တောင့် သက်သာ ရှိစေဖို့ ခါးလေးကို အသာလေး လျောချ လိုက်တယ်။ ခဏ နေတော့ ကားပေါ်ကို ကားဒရိုက်ဘာနဲ့ စပယ်ယာ တက်လာတဲ့ အသံကို ကြားလို က်ရတယ်။ အဲဒီ အထိ ဘာမှ မဖြစ်သေးဘူး ၊ ကားစပါယ်ယာက ဒရိုက် ဘာကို

"ဆရာ ဘာလို့ ဒီဆိုင်မှာ ရပ်ရတာလဲ ... ဒီနေရာက ဟိုဟာတွေ ကားပေါ် ပါလာ တတ်တယ်။ သူတို့ အတတ် အဆင်း လုပ်နေကျ နေရာ ဆိုတာကို ဆရာလည်း သိသားနဲ့ ၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ ခဏနေ ဟို နေရာကို ဖြတ်ရတော့မယ် ... ရှေ့နားကျရင် နည်းနည်း သတိထားပေး နော်၊ ကျွန်တော်လည်း ကူကြည့်ပေးမယ့် ...၊ အခုကတည်းက လန်း အောင် တစ်ခွက် ချရင် ချထားလိုက်၊ ရဲဆေး တင်တာပေါ့ ဆရာ၊ ကျွန်တော် မသောက်ဘူး မပူနဲ့ ဆရာ ...၊ ရော့ ရော့ ဆရာ Snow Towel လေး ဂုတ်ပေါ်တင်ထား"

ဒရိုက်ဘာက

"အေးပါ ငါသိပါတယ် ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ... ဒီနေရာလည်း အရင်လောက် မဆိုးတော့ပါဘူးဟ...၊ ငါသိပါတယ်ကွ ... ဒီလမ်းတွေ ငါမောင်းနေကျပါကွာ ... မင်းပြောတဲ့ နေရာလည်း ငါခဏခဏ ဖြတ်ဖူးတယ် အဲလောက်လည်း မဟုတ်ပါဘူးကွာ ... အရင်ကလောက် မဟုတ်တော့ပါဘူး၊ သိပ်စိုးရိမ်မနေနဲ့ "

"ဒီကားက ကျောင်းဆရာမလေး တွေ့ချည်းပဲ စုငှား ထားတာလေ ဆရာ ကျွန်တော်က ကားလည်း ချိတ်ပေး တာဝန်လည်း ခံထားရတာမို့ပါ ဆရာရယ် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပိုဂရုစိုက် ပေးပါဗျာ၊ တစ်ခုခုဆို ကျွန်တော်လည်း မရှင်းနိုင်ဘူး"

"သောက်ကျိုးနဲ့ မောင်မင်းကြီးသား ကလည်း ငါမင်းအစ်ကိုနဲ့ ဒီလမ်းတွေ အတူတူ ဖြတ်နေကျပါကွာ ...၊ မင်းအစ်ကို ပြောတာ မင်းက အစိုးရိမ် လွန်တတ်တယ် ဆိုတာ ဟုတ်သားကွ ... ဟား ဟား၊ မင်းက ဖြစ်မှာ လည်း စိတ်ပူ၊ ငါ့ကိုလည်း အရက်လာတိုက်သေး၊ တကယ့် သောက်ကျိုးနဲ့ ပဲ ဟား ဟား ..."

သူတို့ ပြောပြီး မကြာခင်မှာ တစ်ခြား ကျောင်းဆရာမလေးတွေ တက်လာကြတော့ ချက်ချင်း စကားစကို ဖြတ်လိုက်ကြတယ်၊ အစဆုံး ကြားလိုက်ရတဲ့ နွယ်လေးမှာ တော့ ... ကားသမား အရက်သောက်ထားလို့ စိတ်ပူသွားတာက တစ်ကြောင်း၊ သူတို့ ပြောတဲ့ ဟိုနေရာ ဆိုတာ ဘယ်လိုနေရာကြီးလဲ ... စတဲ့ အတွေးတွေနဲ့ စိတ်ပူနေမိတယ်၊ ကျန်တဲ့ သူငယ်ချင်း တွေကိုလည်း ဘာမှ မပြော ဖြစ်ခဲ့ဘူး၊ သူငယ်ချင်းတွေက စွာတော့ ကားသမားကို တစ်ခုခု ပြဿနာ ရှာရင် ခရီးစဉ်လေး ပျက်သွားပြီး သူတို့ လည်း ဒီဆိုင်မှာ သောင်တင်နေမှာ စိုးသေးတယ်

လေ၊ အပြန်ကျမှ နောက်တစ်ကား ချိတ်တာက ချိတ်လို့ ရသေးတယ်မို့ လား။

ကားပေါ်မှာ ပါလာတဲ့ သူငယ်ချင်း ဆရာမ တွေကတော့ ဘာမှ မသိကြ သူတွေမို့ စိတ်လွတ် လက်လွတ် ပေါ့ပေါ့ ပါးပါး ရယ်မော ပျော်ရွှင်နေကြတယ်။ နွယ်လေး တစ်ယောက်တည်းပဲ မျက်နှာ မကောင်း ဖြစ်နေတယ် ။

Phoneနဲ့ Google map ဖွင့်ကြည့်ဖို့ ကြိုးစား ပြန်တော့လည်း ဖုန်းလှိုင်း တိုင်တောင် တစ်ချောင်းမှ မမိ ...၊ သူတို့ ပြောတဲ့ နေရာ ဘယ်တော့များ ရောက်လေမလဲ ဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ သီချင်းလည်း နားမထောင်နိုင်၊ TV ကိုလည်း မကြည့်နိုင်၊ သူငယ်ချင်း တွေနဲ့ လည်း စကား မပြောနိုင်နဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပဲ ငေးကြည့်နေမိတယ် ...။

စိတ်ထဲမှာ မကောင်းတဲ့ အငွေ့အသက် တွေကိုလည်း ဆက်တိုက် ဆိုသလို ခံစားမိနေ ပြတင်းပေါက် ကနေ အပြင်ကိုပဲ ငေးနေမိတယ် ၊ နွယ်လေး ငေးနေတုန်းမှာ ပဲ ...

"ဘုတ်ဘုတ်"

"အမလေး"

"ဟဲ့ နွယ်လေး ဘာဖြစ်တာလဲ"

ဘေးခုံက သူငယ်ချင်းက ပြန်မေးလိုက်တော့ နွယ်လေး ချက်ချင်း မဖြေနိုင်သေးဘဲ အထစ်ထစ် အငေါ့ငေါ့နဲ့

"လက် ... လက် ... လက်ကြီး ... လူတစ်ယောက် လက်ကြီးပဲ ငါပြတင်းပေါက်ကို ငေးနေတုန်း ပြတင်းပေါက် မှန်ကို လက်ဝါးကြီးနဲ့ လာရိုက်တယ် ... ငါမလိမ်ဘူး"

နွယ်လေး သူမြင်တဲ့ အတိုင်း ပြောတော့ ဘေးက သူငယ်ချင်းက မ
ယုံဘူး ...

"သူငယ်ချင်း နင်အိပ်ချင် မူးတူးနဲ့ ဘာတွေပြောနေတာလဲ"

နွယ်လေး စိတ်ပျက် လက်ပျက်နဲ့ ပြန်ငြင်းဖို့ ကြိုးစားရင်း
ပြတင်းပေါက်ကို ပြန်ပြဖို့ တစ်ချက် အကြည့် ပြတင်းပေါက်မှာ မျက်
သား အဖြူရောင်ကြီးနဲ့ ခေါင်းပြောင်ပြောင်နဲ့ အေးအေး စက်စက်ပုံ ဖြူဖ
တ် ဖြူရော် မျက်နှာကြီး ကားအပြင်ကနေ ကပ်ပြီး အတွင်းထဲကို လှမ်း
ကြည့် နေတာကို နီးနီးကပ်ကပ်ကြီး နွယ်လေး မြင်လိုက်ရတယ် ...၊ ထို
မြင်ကွင်းကြောင့် ဟန်မဆောင် နိုင်တော့ဘဲ ငယ်သံပါအောင် အော်လိုက်
မိတော့တယ် ...။

"အား ..."

နွယ်လေး အော်သံကြောင့်ပဲ တစ်ကားလုံး လန့်သွားပြီး နွယ်လေးဆီ
ကို အပြေး ရောက်လာကြတယ် တစ်ချို့က စိတ်ပူပြီး လှမ်းကြည့်ကြ
တယ် ...၊ အဲထဲမှာ ကားသမားလည်း ပါတယ်၊ စပါယ်ယာ ကောင်လေး
က နွယ်လေးဆီကို ပြေးလာနေတုန်း ကားသမားကလည်း ဘာဖြစ်တာ
လဲ ဆိုတဲ့ သဘောနဲ့ စိတ်ပူပြီး နောက်တစ်ချက် လှည့်ကြည့်ပြီး အရှေ့ကို
ပြန်အလှည့် သူ့မျက်စိ ရှေ့တည့်တည့် လမ်းပေါ်မှာ သူ့ဆီကို တန်းတန်း
ကြီးလာနေတဲ့ အဝေးပြေးကား ဦးခေါင်းကြီးနဲ့ မီးရောင်၊ ပြီးတော့ ကား
ဟွန်းသံ အကျယ်ကြီး ...။